

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 844/2016-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan s. r. o., Užhorodská 21, Košice (s adresou na doručovanie Brezová 10, Košice), v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Daniel Blyšťan, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 1741/2009 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 1741/2009 porušené boli.

2. Okresnému súdu Košice I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 1741/2009 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré j e Okresný súd Košice I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice I j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 363,79 € (slovom tristošesťdesiattri eur a sedemdesiatdeväť centov) na účet Advokátskej kancelárie JUDr. Daniel Blyšťan s. r. o., Užhorodská 21, Košice (s adresou na doručovanie Brezová 10, Košice), v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Daniel Blyšťan, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 844/2016-14 z 13. decembra 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 1741/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom exekučného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 17 Er 1741/2009 v procesnom postavení povinného. V tomto konaní sa oprávnený [REDAKOVANÉ] a následne [REDAKOVANÉ] domáha voči sťažovateľovi vymoženía sumy 1 547,20 € s prísl. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že od 30. júla 2009 do dnešného dňa nebolo v tomto konaní rozhodnuté o jeho námietkach proti exekúcii. Pritom *„nejde o vec skutkovo ani právne zložitú, podstata námietok sťažovateľa je jednoduché započítanie pohľadávok a nie je dôvod, aby súdy v takejto exekučnej veci rozhodovali 7 rokov“*. Okresný súd podľa jeho názoru nekonal tak, aby bolo konanie vo veci hospodárne, efektívne a aby boli dodržané práva a právom chránené záujmy účastníkov konania. Svojím postupom tak porušil sťažovateľovo základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 17Er 1741/2009 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17Er 1741/2009 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie v peniazoch vo výške 7.000,-EUR, ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov odo dňa vyhlásenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v sídle Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okresný súd Košice I vykoná platbu na číslo účtu, ktoré jej sťažovateľ uvedie.

4. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 363,79.- EUR, ktorú je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť advokátovi JUDr. Danielovi Blyšťanovi do dvoch mesiacov odo dňa vyhlásenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v sídle Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okresný súd vykoná platbu na číslo účtu, ktorý jej JUDr. Daniel Blyšťan uvedie.“

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 17 Er 1741/2009:

Dňa 13. augusta 2009 súdny exekútor JUDr. Borovský doručil okresnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného [REDAKOVANÉ] proti povinnému [REDAKOVANÉ] „pre vymoženie pohľadávky – trov exekučného konania vo výške 1 547,20, poplatku za overenie vo výške 30,07 €, súdneho poplatku sumy 4 265,25 € od 4. októbra 2008 do zaplatenia, trov súdneho konania za vydanie poverenia vo výške 16,50 € na základe právoplatného uznesenia sp. zn. 48 Er 2258/07 zo 6.5.2008 a návrhu z 30. júla 2009 a trovy exekúcie“.

Dňa 13. augusta 2009 okresný súd potvrdil, že bol prijatý návrh a vec bude vedená pod sp. zn. 17 Er 1741/2009.

Dňa 26. mája 2010 exekútor doručil okresnému súdu námietky proti exekúcii, ktoré mu doručil povinný – sťažovateľ.

Dňa 9. júna 2010 exekútor doručil okresnému súdu vyjadrenie oprávneného – [REDAKOVANÉ] k námietkam povinného – sťažovateľa.

Dňa 27. septembra 2010 okresný súd uznesením č. k. 17 Er 1741/09-42 námietky povinného zamietol.

Dňa 30. septembra 2010 okresný súd vyzval povinného – sťažovateľa na zaplatenie 92,50 € z titulu súdneho poplatku za námietky (zásielka sa okresnému súdu 4. októbra 2010 vrátila, sťažovateľ ju neprebral).

Dňa 30. novembra 2010 sťažovateľ udelil splnomocnenie JUDr. Danielovi Blyšťanovi, aby ho zastupoval v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17 Er 1741/2009.

Dňa 15. decembra 2010 okresnému súdu bolo doručené odvolanie povinného proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 17 Er 1741/2009 z 27. septembra 2010.

Dňa 8. apríla 2011 oprávnený – [REDAKOVANÉ] požiadal okresný súd o zaslanie odvolania povinného na adresu [REDAKOVANÉ].

Dňa 20. júla 2011 oprávnený – [REDAKOVANÉ] doručil listinné dôkazy (ohľadom trestného stíhania sťažovateľa).

Dňa 20. decembra 2011 okresný súd odvolanie povinného doručil oprávnenému s tým, že sa môže k nemu vyjadriť do 15 dní.

Dňa 20. decembra 2011 Okresný súd Košice I požiadal Okresný súd Košice II o zaslanie spisov sp. zn. 48 Er 2258/2007 a sp. zn. 48 Er 598/2008.

Dňa 20. decembra 2011 okresný súd požiadal Prezídium Policajného zboru Košice vo veci ČVS PPZ-46/BPK-V-2008 o oznámenie, v akom štádiu sa nachádza vec (trestné stíhanie sťažovateľa).

Dňa 9. januára 2012 Prezídium Policajného zboru Košice oznámilo, že vec nie je skončená.

Dňa 21. februára 2012 Okresný súd Košice I požiadal Okresný súd Košice II o zaslanie spisu sp. zn. 48 Er 598/2008.

Dňa 30. januára 2012 Okresný súd Košice II zaslal jeho spis sp. zn. 48 Er 2258/2007 Okresnému súdu Košice I. Oznámil, že spis sp. zn. 48 Er 598/2008 nemôže zaslať, lebo tento bol predložený Krajskej prokuratúre v Košiciach.

Dňa 21. februára 2012 Okresný súd Košice I uznesením č. k. 17 Er 1741/2009-100 vyhovel námietkam povinného (právoplatnosť je vyznačená na 10. október 2014, po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zo 17. marca 2014 je škrtnutá).

Dňa 13. marca 2012 [REDAKOVANÉ] doručila okresnému súdu návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania, kde namiesto oprávneného [REDAKOVANÉ] navrhuje pripustiť ako oprávnenú [REDAKOVANÉ].

Dňa 27. marca 2012 povinný – sťažovateľ oznámil, že nesúhlasí s pripustením zmeny účastníkov.

Dňa 12. októbra 2012 okresný súd uznesením č. k. 17 Er 1741/2009-135 pripustil zmenu účastníka na strane oprávneného tak, že z konania vystupuje [REDAKOVANÉ] a do konania na jeho miesto vstupuje [REDAKOVANÉ] (právoplatnosť nadobudlo 15. marca 2013).

Dňa 14. novembra 2012 [REDAKOVANÉ] požiadala o doručenie úradného prekladu uznesenia č. k. 17 Er 1741/2009-135 z 12. októbra 2012, pretože neovláda úradný jazyk, hoci je občiankou Slovenskej republiky.

Dňa 11. apríla 2013 okresný súd uznesením č. k. 17 Er 1741/2009-141 ustanovil do konania za prekladateľa [REDAKOVANÉ] na preklad uznesenia okresného súdu z 12. októbra 2012. Lehotu na vypracovanie nestanovil.

Dňa 2. mája 2013 prekladateľka doručila preklad uznesenia a vyúčtovala náklady.

Dňa 13. mája 2013 [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] doručili podanie: *„reakcia na výzvu súdu, námietka porušenia § 43 OSP, námietka porušenia zásady rovnosti účastníkov..., žiadosť o prinavrátanie právneho stavu.“*

Dňa 14. mája 2013 okresný súd zaslal povinnému odvolanie, ktoré podal zástupca oprávneného s možnosťou vyjadriť sa k nemu v lehote 10 dní (JUDr. Blyšťan ho prevzal 15. mája 2013).

Dňa 4. júna 2013 exekútorka JUDr. Borovská sa vyjadrila k odvolaniu oprávneného.

Dňa 4. júna 2013 oprávnení – [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] doručili okresnému súdu *„opakovanú žiadosť o doručenie uznesenia okresného súdu z 21. februára 2012“*.

Dňa 1. júla 2013 [REDAKOVANÉ] doručila okresnému súdu: *„uplatnenie dôkazov k odvolaniu zo dňa 22.1. 2013..., návrh na doplnenie dokazovania vykonaním ďalších dôkazov, návrh na posúdenie prejudiciálnej otázky...“*

Dňa 6. septembra 2013 okresný súd uznesením č. k. 17 Er 1741/2009-174 zrušil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na prvopise uznesenia Okresného súdu Košice I z 21. februára 2012 č. k. 17 Er 174/2009-100.

Dňa 12. septembra 2013 bol spis doručený Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) (sp. zn. 5 CoE 134/2013) na rozhodnutie o odvolaní *„pôvodného oprávneného“* proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č. k. 17 Er 174/2009-100 z 21. februára 2012.

Dňa 12. septembra 2013 bolo doručené potvrdenie krajského súdu o tom, že *„12. 9. 2013 bol mu postúpený spis Okresného súdu Košice I navrhovateľa [REDAKOVANÉ] proti odporcovi [REDAKOVANÉ] o námietkach povinného proti exekúcii“*.

Dňa 11. apríla 2014 bol okresnému súdu vrátený spis s uznesením krajského súdu sp. zn. 5 CoE 134/2013 zo 17. marca 2014, ktorým krajský súd „*potvrdil uznesenie a odmietol odvolanie* [REDACTED]“.

Dňa 13. mája 2014 okresný súd uznesením priznal odmenu prekladateľke [REDACTED].

Dňa 11. júna 2014 [REDACTED] zastúpená [REDACTED] doručila okresnému súdu dovolanie proti uzneseniu krajského súdu zo 17. marca 2014 č. k. 5 CoE 134/2013-183.

Dňa 29. septembra 2014 okresný súd požiadal Okresné oddelenie Policajného zboru Drienov o zabezpečenie doručenia súdnej zásielky pre [REDACTED].

Dňa 15. októbra 2014 Okresné oddelenie Policajného zboru Drienov oznámilo, že [REDACTED] doručilo uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 17 Er 174/2009-100 z 21. februára 2012.

Dňa 31. októbra 2014 bola vec postúpená najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní.

Dňa 20. októbra 2015 bol spis vrátený z najvyššieho súdu s uznesením sp. zn. 3 Oboer 426/2014 zo 6. októbra 2015, ktorým najvyšší súd zrušil uznesenie krajského súdu zo 17. marca 2014 č. k. 5 CoE 134/2013-183.

Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu podaním sp. zn. 1 SprV 111/2017 doručeným ústavnému súdu 3. marca 2017. Okrem chronológie úkonov konajúceho súdu uviedol, že postup súdu prvej inštancie, vzhľadom na terajší priebeh a stav konania a čas, ktorý uplynul od podania námietok (cca 6 a pol roka), hodnotí ako nie celkom efektívny a sústredený. Súhlasí s tvrdením sťažovateľa, že v konaní došlo k priesťahom, ktoré boli zapríčinené objektívnymi skutočnosťami, a to dlhodobou zaťaženosťou exekučného úseku.

K vyjadreniu okresného súdu sťažovateľ nezaujal stanovisko.

K otázke ústnosti pojednávania sa vyjadril len sťažovateľ, ktorý už v sťažnosti oznámil, že netrvá na ústnom pojednávaní.

Ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania upustil, pretože od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 1741/2009 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť vecí, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' vecí, ktorej predmetom konania je výkon rozhodnutia viacerých pohľadávok (trovy exekučného konania 1 547,20 €, poplatok za overenie 30,07 €, súdny poplatok 4 265,25 € a trovy súdneho konania za vydanie poverenia 16,50 €), možno aj vzhľadom na proces ustáľovania veľkosti pohľadávky (v kontexte vzájomného započítavania) namietané konanie zaradiť k fakticky zložitejším. Právne zložité konanie nie je.

2. Pri hodnotení podľa kritéria, ako sa správal sťažovateľ v namietanom konaní, ústavný súd konštatuje, že v namietanom konaní má sťažovateľ postavenie povinného. Ústavný súd nezistil okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na sťažovateľovu ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Namietané konanie začalo 13. augusta 2009 a ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu trvalo viac ako sedem rokov. Z toho 6 mesiacov sa vec nachádzala na krajskom súde a 12 mesiacov na najvyššom súde v dôsledku opravných prostriedkov podaných oprávneným.

Okresný súd sám uviedol, že postup v namietanom konaní hodnotí *„ako nie celkom efektívny a sústredený“*. Súhlasil s tvrdením sťažovateľa, že v konaní došlo k prieťahom v konaní, ktoré boli, podľa neho *„zapríčinené objektívnymi skutočnosťami a to dlhodobou zaťaženosťou exekučného úseku“*.

Ústavný súd, vychádzajúc z uvedeného, vyslovil, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er 1741/2009 došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto rozhodnutia).

Vzhľadom na to, že konanie v predmetnej veci na okresnom súde nebolo ukončené, ústavný súd podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde okresnému súdu prikázal, aby ďalej vo veci konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda boli porušené, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie v sume 7 000 € s odôvodnením, že sa dlhodobo nachádza v stave právnej neistoty, pričom táto právna neistota mu spôsobuje

materiálnu aj nemateriálnu ujmu. Je stále v neistote, či bude, alebo nebude musieť plniť v exekučnom konaní uplatnené nároky, a aj v tom, že počas konania narastá príslušenstvo z uplatnených nárokov, ktoré podľa povinného zanikli započítaním. V dôsledku absencie rozhodnutia o jeho námietkach je v stave dlhodobej neistoty a úzkosti. Vo vzťahu k sťažovateľovej požiadavke náhrady materiálnej ujmy ústavný súd pripomína, že cieľom primeraného finančného zadosťučinania nie je náhrada škody spôsobená sťažovateľovi (napr. III. ÚS 75/01, II. ÚS 68/2012), preto náhrada majetkovej ujmy neprichádza do úvahy.

V súvislosti s požiadavkou nemateriálnej ujmy v okolnostiach danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ako aj vzhľadom na povahu veci, považuje za primerané vo výške 500 € (bod 3 výroku tohto rozhodnutia).

Ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. Danielom Blyšťanom, ktoré si uplatnil v sume 363,79 €.

Keďže uplatnená suma trov právneho zastúpenia neodporuje vyhláske Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, preto priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v uplatnenej sume.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet JUDr. Daniela Blyšťana, podľa bodu 4 výroku rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2017